

VINCENZO LATRONICO

LE PERFEZIONI

ชีวิตสมบูรณ์แบบ

วินเซนโซ ลาตรอนิโก เขียน

นันทวรรณ ช่างประเสริฐ แปล

อ่านอีตาเลีย

Vincenzo Latronico

Le perfezioni

Copyright © 2022 by Vincenzo Latronico

Published by arrangement with The Italian Literary Agency

Thai translation copyright © 2026 by Reading Italy, Bangkok

All rights reserved

ชีวิตสมบูรณ์แบบ

วินเซนโซ ลาตรอนิโก เขียน

นันทวรรณ ขาญประเสริฐ แปล

เสกซ์คิลป์ ศรีสุขสันต์ พิสูจน์อักษร

วิลาวัดน์ โพธิ์ปี รูปเล่ม

ณขวัญ ศรีอรุณทัย ออกแบบปก

ธารนาริน อังคศุภรกุล ผู้จัดการสำนักพิมพ์

จัดพิมพ์โดย ห้างหุ้นส่วนจำกัด อ่านอิตาลี

พิมพ์ครั้งแรก พฤศจิกายน 2569

website: readingitaly.it e-mail: info@readingitaly.it

facebook | X | instagram: ReadingItaly

พิมพ์ที่ บริษัทภาพพิมพ์ จำกัด

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย บริษัท รีดดี ดิสทริบิวชั่น จำกัด

ISBN 978-616-94921-0-8

ราคา 250 บาท

หนังสือเล่มนี้ได้รับเงินสนับสนุนการแปลจากกระทรวงการต่างประเทศและความร่วมมือระหว่างประเทศของอิตาลี

Questo libro è stato tradotto grazie a un contributo per la traduzione assegnato dal Ministero degli Affari Esteri e della Cooperazione Internazionale italiano.

แต่ อัลมา

ชีวิตจริงอยู่ที่นั่น
ชีวิตที่พวกเขาอยากรู้จัก
ชีวิตที่พวกเขาอยากใช้
Georges Perec, *Les Choses*

ปัจจุบัน

แสงแดดสอดเข้ามาในห้องทางมุขหน้าต่างทรงโค้ง
แต่มีสีเขียวมรกตให้ใบฉลุของมอนสเตราเซตรอนที่แผ่กว้าง
ราวก้อนเมฆ และสะท้อนบนพื้นไม้กระดานหน้าต่างสีน้ำผึ้ง
กำนใบตะพานักฟังของเก้าอี้เท้าแขนสไตล์สแกนดิเนเวีย
ซึ่งมีนิตยสารฉบับหนึ่งกางคว่ำหน้าอยู่ สีเขียวสดของต้นไม้
สีแดงของหน้าปกนิตยสาร สีเขียวอมน้ำเงินของเบาะ และ
สีเหลืองอมน้ำตาลของพื้นล้วนโดดเด่นตัดกับสีขาวหม่น
ของผนัง ซึ่งรับกับมุมหนึ่งของพรมสีอ่อนที่หายออกไปจาก
ขอบภาพ

ภาพต่อมามองเห็นตัวอาคารจากภายนอก เป็นตึกที่พัก
อาศัยสไตล์นวลศิลป์ ก้าวข้ามปูนปั้นประดับลายใบอะแคนทัส
และผลไม้ตระกูลส้ม แทบมองไม่เห็นสีขาวของผนังด้านหน้า
เพราะอยู่ใต้กราฟฟิตีสีเรืองแสง เศษโปสเตอร์ และสีที่
ลอกล่อน หน้าจั่วปูนปั้นของชั้นบนแทบจะถูกกลบด้วยคราบ
สกปรก ความหุ่ยหาวของต้นศตวรรษที่ 20 และความสกปรก
หยาบกร้านของยุคปัจจุบันสอดประสานกันจนเกิดบรรยากาศ
ของเสรีภาพและความเสื่อมโทรม รวมทั้งความอีโรติกอีก
เล็กน้อย หน้าต่างสองสามบานปิดไว้ด้วยแผ่นไม้อัดสีซีดจาง
แต่บานอื่นๆ มองเข้าไปเห็นต้นไม้และไฟประดับ เถาไฉวี่

ตกเป็นสายจากระเบียงลงมายังทางเท้า

ห้องครัวตกแต่งด้วยกระเบื้องบุผนังรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า
ลายขนมนั้วว เค้นเตอร์ไม้หนา อ่างล้างจานเซรามิกแบบ
อังกฤษยกสูง ชั้นวางของเปิดโล่งมีขวดโหลแบบในร้านขายยา
โบราณหลายใบ ใส่ข้าวสาร ธัญพืช เครื่องเทศ และกาแฟ
จานเคลือบสีน้ำเงินและขาว ราวแขวนหม้อเหล็กไม่เคลือบ
และทัพพีไม้มะกอก บนเคาน์เตอร์มีกาน้ำต้มน้ำสแตนเลส
ผิวแฮร์ไลน์ กาน้ำชาญี่ปุ่น และเครื่องปั้นสีแดง บนขอบ
หน้าต่างมีกระถางดินเผาปลูกสมุนไพรชนิดต่างๆ มีทั้ง
เบซิล สะระแหน่ ไซฟิ เซเวอรี มาร์จอแรม ผักชี และผักชีลาว
โต๊ะทำด้วยแผ่นหินอ่อนเก่าที่เคยใช้เป็นที่คลั่งพาสตา แก้ว
น้ำมาจากโรงเรียน แสงสว่างจากโคมไฟยัดหุดได้ที่ติดอยู่บน
ผนังระหว่างภาพพิมพ์หินของต้นอาราอุคาเรียและภาพพิมพ์
จำลองโปสเตอร์ของอังกฤษสมัยสงคราม

ต่อมาในห้องนั่งเล่น มีต้นไม้เลี้ยงง่ายเติบโตแข็งแรง
อยู่ในช่องโถงของมุขหน้าต่าง บางต้นโตจนเกินปกติ
มอนสเตราสีเขียวยืนใบมนาววของมันออกไปทางหน้าต่าง
ไทรใบสักสูงชะลูดขึ้นจากกระถางปูนใบใหญ่ ชั้นวางของ
สองชั้นอัดแน่นด้วยโถ้วสำหรับปลูกในบ้าน เปปเปอร์โรเมีย
พันธุ์เลื้อย ต้นสร้อยไข่มุก และไฟเลีย พุ่มใบพังกันยาวลง
ไปจนถึงพื้นไม้ปาร์เกต์ ในมุมหนึ่ง บนเก้าอี้สตูลตัวเล็กๆ
และบนลังที่คว่ำอยู่ มีปากขนาดย่อมๆ ของต้นอโศกเอเชีย
ยูโฟรเบียยักษ์ ไทรย้อยใบแหลม ฟีโลเดนดรอนซึ่งก้านใบ
ปกคลุมด้วยขนนุ่มๆ ปีกษาสวรรค์ สาวน้อยประแป้ง

มองออกไปนอกกระจกหน้าต่างบานใหญ่เห็นระเบียงซึ่งมี
เก้าอี้สองตัว โต๊ะเล็ก ๆ หนึ่งตัวกับที่เขียนบุหรืทำด้วยพอร์ซเลน
และสายไฟระย้า

เมื่อมองจากมุมตรงข้ามจะเห็นส่วนที่เหลือของห้อง
นั่งเล่น มีโซฟาเตี้ยกับเก้าอี้เท้าแขนสไต์ลเดนมาร์ก ทำด้วย
ไม้มะฮอกกานีกลมเกลี้ยง เบาะหุ้มด้วยผ้าฝ้ายดิบสีเขียว
อมน้ำเงิน ผ้าห่มทวิดลายก้างปลา สายไฟผ้าถักสีน้ำเงินเข้ม
กับหลอดไฟที่มีไส้หลอดคดโค้ง กองนิตยสาร *Monocle*
และ *The New Yorker* ฉบับเก่า ๆ วางอยู่บนโต๊ะโลหะสีด้าตัว
เล็ก และยังมีเชิงเทียนทองเหลืองกับชามแก้วใส่ผลไม้จนเต็ม
ถัดมาเป็นตู้บานม้วน บนตู้มีภาชนะแก้วใส่กิ่งเศรษฐีเรือนใน
ที่ปักชำไว้ในน้ำ และใส่เมล็ดอะโวคาโดที่เพาะจนรากงอกแล้ว
เครื่องเล่นแผ่นเสียงแบบอนาล็อก ลำโพงตั้งพื้นสองตัว
เชื่อมต่อกับแอมป์หลอดที่อยู่บนชั้นล่าง ถัดขึ้นไปชั้นบน
มีคอลเลกชันแผ่นเสียงแอลพี โดยวางแผ่นหายากให้เห็น
หน้าปก มีแผ่น *In Rainbows* ฉบับลิมิเต็ดอีดิชัน และแผ่น
ออร์จินัลของ *Kraftwerk* ดันดราเซียน่าทอดเงาเป็นรูปมือ
เล็ก ๆ และโปสเตอร์ของเทศกาล *Primavera Sound*

สิ่งที่เชื่อมองค์ประกอบทั้งหมดของห้องนั่งเล่นไว้ด้วยกัน
คือพรมเบอร์เบอร์สีทราaylorลายเรขาคณิตอันละเอียดอ่อน
ผนังทั้งสองด้านเว้นช่วงเท่ากันให้แก่ประตูบานคู่ทำด้วย
ไม้แก่นากลับมาใช้ใหม่ ซึ่งยังคงมีร่องรอยสีเขียวพิสดาชิโอ
หลงเหลือให้เห็น ประตูปิดอยู่ ทำให้ห้องซึ่งไม่ใหญ่มาก
มีบรรยากาศอบอุ่น เป็นสัดส่วน และแทบจะแน่น เป็น

ห้องนั่งเล่นที่เหมาะสมสำหรับการนั่งคุยกันเบาๆ ได้แสงไฟสลัว ยามค่ำคืนฤดูหนาว แต่ในภาพต่อมา ประตูทั้งสี่บานเปิดกว้าง เผยให้เห็นห้องที่ทะลุถึงกันเป็นแนวลึก ขับเน้นด้วยแนวรอยต่อขนาดเท่ากันของพื้นปาร์เกต์

ทางด้านซ้ายเป็นห้องทำงานสำหรับสองคน มีโต๊ะทำงานขนาดใหญ่ พื้นผิวโต๊ะเคลือบด้วยแผ่นลามิเนตสีขาว ขาโต๊ะเป็นเหล็กดัดรูปตัวยู พื้นที่ทำงานแบ่งเป็นสองฝั่งที่เหมือนกันทุกอย่าง แต่ละฝั่งมีมอนิเตอร์ คีย์บอร์ดไร้สาย คอมไฟมีแขนปรับได้ และหูฟังแบบครอบหูสีฉูดฉาด ฝั่งหนึ่งมีเก้าอี้สำนักงานสไตลียุคเจ็ดศูนย์ ฐานเก้าอี้ชุบโครเมียมปรับความสูงได้ ที่นั่งขึ้นรูปโค้งรับสรีระ อีกฝั่งมีเก้าอี้ถูกเข่าตามหลักสรีรศาสตร์ทำด้วยไม้และบุผ้าสีดำ ผนังห้องด้านหนึ่งมีชั้นหนังสือนวนิยายและกราฟิกโนเวล ส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ สลับด้วยหนังสือเล่มใหญ่ที่เน้นภาพประกอบ เช่น หนังสือรวมผลงานของโน้รดาและวอร์ฮอล ชุดหนังสือของ Tufte ว่าด้วยอินโฟกราฟิก หนังสือของสำนักพิมพ์ Taschen ว่าด้วยประวัติศาสตร์การออกแบบตัวพิมพ์ และหนังสือเกี่ยวกับโรงทางเข้าของอาคารในเมืองมิลาน สิ่งที่ใช้เป็นที่กั้นหนังสือคือต้นไม้อบน้ำดันเล็ก ๆ ในกระถางปูน กล้องถ่ายรูปแบบมองภาพจากด้านบน และบอร์ดเกมอย่าง Scarabeo, Risiko และ Catan ในมุมหนึ่งมองเห็นเราเตอร์และเครื่องพิมพ์ขนาด A3

มีภาพห้องน้ำหนึ่งภาพ ได้รับแสงจากช่องแสงแคบๆ เพียงช่องเดียว แต่สว่างเป็นประกายด้วยพื้นผิวสะท้อนแสง

เถาไถว้ขนาดใหญ่ห้อยระย้าจากราวผ้ามานลงมาที่หน้าต่าง
รับกับสีเขียวสดใสของพั่นกระเบื้องโมเสกซึ่งปูขึ้นไปจนถึง
ระดับขอบอ่างอาบน้ำ บนตู้ทรงกระบอกแบบมีประตูเลื่อน
มองเห็นขวดและหลอดเรียงลดหลั่นกันไปราวเส้นขอบฟ้า
และแม้จะเป็นคนละชนิดแต่ฉลากก็คล้ายกัน มีสีขาว สีชมพู
และสีเทาอ่อน ซ้อยี่ห้อพิมพ์ด้วยฟอนต์ไม่มีเชิงแบบเส้นบาง

อีกฟากหนึ่งมีห้องนอน ที่นอนหนาเป็นพิเศษสำหรับ
นอนสองคนวางอยู่บนเสื่อทาทามิรูปสี่เหลี่ยม ด้านหัวนอนมี
หมอนฟูๆ สีใบ ผ่านวมอยู่ใต้มีผ้าควิลต์ลายโบราณ ซึ่งเป็น
แต้มสีเพียงหนึ่งเดียวท่ามกลางผ้าลินินดิบของปลอกหมอน
และปลอกผ้าวม สีขาวของผนัง และสีเหลืองซีดของ
เสื่อทาทามิ มีโคมไฟสองดวง เป็นกระบอกโลหะเรียวบาง
ที่มีหลอดไส้โผล่ออกมา ราวแขวนเสื้อสองอันตั้งขนาน
หีบเดินทาง เสื้อโยคะม้วนเก็บไว้ในมุมหนึ่ง ข้างๆ ดัมเบล
และยางยืดออกกำลังกาย ภาพทุกภาพคมชัดและสว่าง
แต่มีอยู่ภาพหนึ่งที่ถ่ายห้องนี้ในความมืด ม่านปิดสนิท ผนัง
เป็นริ้วด้วยแสงสีส้มที่ลอดเข้ามาตอนต้นสาย เมื่อดวงอาทิตย์
ขึ้นสูงแล้ว และบางทีอาจเป็นวันอาทิตย์ หรืออาจไม่ใช่ก็ได้

ภาพเหล่านี้ชวนให้เชื่อว่าชีวิตจะปลอดภัย มีจุดหมาย
และไม่ยุ่งยาก

ชีวิตแบบนี้ ในฤดูใบไม้ผลิและในฤดูร้อน เราจะจับ
กาแป่นระเบียงรับแสงแดดจากทิศตะวันออก พลังเลื่อน
หน้าจอแท็บเล็ตดูหัวข่าวของ *The New York Times* และ
ความเคลื่อนไหวในโซเชียลมีเดีย เราจะรดน้ำต้นไม้ ซึ่งเป็น

ส่วนหนึ่งของกิจวัตรประจำวัน รวมถึงการฝึกโยคะ และการรับประทานอาหารเช้าที่อุดมไปด้วยเมล็ดพืชหลากหลายชนิด จริงอยู่ว่าเราทำงานจากแล็ปท็อป แต่มีจังหวะการทำงานแบบจิตรกรมากกว่าแบบพนักงานออฟฟิศ เพราะมีช่วงเวลาที่ใช้สมาธิอย่างหนักอยู่ที่โต๊ะทำงานสลับกับการเดินเล่น วิดีโอคอลกับเพื่อนที่เสนอโปรเจกต์ใหม่ๆ คอมเมนต์โต้ตอบกันทางโซเชียล และแวะไปตลาดเกษตรอินทรีย์ใกล้บ้าน แต่ละวันยาวนาน รวมๆ แล้วเวลาทำงานอาจมากกว่าของพนักงานออฟฟิศเสียอีก อย่างไรก็ตาม เราไม่นับชั่วโมงทำงาน ซึ่งแตกต่างจากพนักงานออฟฟิศ เพราะในชีวิตแบบนี้งานมีบทบาทสำคัญแต่ไม่กดดันหรือบีบบังคับ ตรงกันข้ามงานเป็นบ่อเกิดของการเติบโต และเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ เป็นจังหวะพื้นหลังของท่วงทำนองแห่งความรื่นรมย์

แต่ก็เป็นชีวิตที่ความสุขมีพื้นที่ของมันด้วย เห็นได้ชัดจากรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ มากมาย หลังจากวันอันยาวนาน จะมีเวลาหนึ่งชั่วโมงที่ต้องพักจากโลกออนไลน์ ไปจิบเครื่องดื่มที่บาร์ หรือนั่งชงตัวบนโซฟาฟลิกดูนิตยสารอย่างสุขสบายในไออุ่น ขณะที่ข้างนอกหนาวเย็น การใส่ใจในความงามและความรื่นรมย์ดูเหมือนจะซึมซาบเข้าไปในชีวิตประจำวันแบบเดียวกับยาผงละลายในน้ำ

เป็นชีวิตที่มีความสุข หรือดูเหมือนจะมีความสุขเมื่อดูจากภาพในประกาศให้เช่าอะพาร์ตเมนต์ระยะสั้นในราคา 118 ยูโรต่อวัน บวกค่าจ้างแม่บ้านชาวยูเครน ซึ่งจ่ายผ่าน

เว็บไซต์รับงานฟรีแลนซ์ของฝรั่งเศสที่จดทะเบียนภาษีใน
ไอร์แลนด์ บวกค่าคอมมิชชั่นสำหรับแพลตฟอร์มเช่าที่พัก
สำหรับนักท่องเที่ยวที่มีออฟฟิศอยู่ในแคลิฟอร์เนียและ
จดทะเบียนภาษีในเนเธอร์แลนด์ บวกค่าคอมมิชชั่นสำหรับ
ระบบชำระเงินออนไลน์ที่มีออฟฟิศอยู่ในซีแอตเทิล แต่มี
บริษัทย่อยในยุโรปอยู่ในลักเซมเบิร์ก และบวกค่าภาษีที่พัก
ของเบอร์ลิน